Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sententiae generales de opusculis Hieronymi etc. - Cod. Aug. perg. 177

Hieronymus, Sophronius Eusebius

[S.l.], [9.-10. Jh.]

De elemosinis

urn:nbn:de:bsz:31-12948

Visual Library

uirtute per presentium exemplamedittaris? Oculi puro lumine uigent.
pedes in primunt uere uestigia. Auditus penetrabilis. Dentes candi
di. uox canora. corpus solidum et succi plenum. cani cum robore discere
pant. uirtus cum aetate dissentit; non memoriae tenacitatem et
in plerisq: cernimus antiquior senectatis solutio. non calidi acu
men ingenii. frigidus sanguis obtundit. aut contracta rugis fa
ciem arata frons aspernat? non denique tremula manus. p cur uos
caeteros tremites: errantem stilum ducit.

xviiij

INCIPIT DE ELEMOSINIS

Quis eloqui potest diuersas hominum infirmitates. truncas
nares. effossos oculos. semi ustos pedes. luridas manus.
tumentes aluos. exile femur. crurata genua. et exaesis ac
putrib: carnibus uermiculose bullientes. Felix ergo est qui ho
rum infirmitates non despicit. qui his propria seruit manu.
Sunt quidem multi diuites et religiosi. qui talib: obsequuntur
pecunia non manu; qui quidem reprobandi non sunt. nec teneri
tudo animi infidelitas inter prelanda est; sed sicut imbecillitati
stomachi uenia danda est. sic profectomentis ardor in caelum
laudib: eleuandus; magna fides ista contempnit; Illeenim quem
despicimus. quem uidere non possumus. ad cuius iniuriam uomi
tus erumpit. nostri similis est. deeodem nobis cum formatus.
luto. isdem conpactus elementis; quicquid patitur et nos pati

possumus. Vulnera eius estimemus propria. & omnis animae in alterū
durtia. clementia in nos metipsos cogitatione frengatur. Vir fide
lis & ardentis fidei. dispensationem pecuniae & cautam distributionem. DE ELEMO SINIS.
genus infidelitatis putat. Non enim aliis elemosinam distribuere. sed
suis partiri effusius ipse pro xpo stipes optat accipere. Habes opes. facile
tibi est subsidia ministrare. quō luxuriae parabat. uirtus insumat. iam DE ELEMO SINIS.
in canum caput. tremunt genua. dentes cadunt. uicina est mors in fo
ribus. designat rugosa facies. uelimus. nolimus. senes sumus. Pa
remus nobis uiaticum quod longo itinere necessarium portemus no
biscum. quō inuti dimissuri sumus. immo praemittamus in caelū.
quod nisi fecerimus terra sumptura est. Recordemur uiduę sarep
tenae quae & sibi & filio suo salutem. heliae praebuit famem. & ipsa noc
te mortitura cum filio. suppstitem hospitem relinquebat. malens uitam
perdere. quā elemosinam quae in pugilla farris. seminarium sibi mes
sis dominicae praeparabat. Farina seritur. & oleum capsacis nascitur.
in iudaea frumenti penuria. granū enim tritici ibi mortuum fuerat.
& ingentium uidua oleum fluentia manabat. Illis tribuite elemosinam. DE ELEMO SINIS.
qui non fasides aues. sed cibarium panem comedant. non qui auriant
luxuriam. Intellege supp egenū & pauperem. Omni potenta te
da. sed maxime domesticis fidei. Nudum uesti. esurientem ciba. e
grotantem uisita. Quotiens cumq; manum extendis. xpm cogita.
Caue ne mendicante dno. tu alienas diuitias augeas. Vere laudanda

& stupenda diuinae dextere mutatio est. quando non solum uiros no
biles. sed & iam matronas tanto cernimus feruore conuerti. ut illae
quae prius in mundiias platearum ferre non poterant. quae eunuchor
manib: portabant. & in aequale solum molestius ascendebant. qui
b: & sericae uestis onera erat. & solis calor incendium. postea sor
didate & lugubres: uel lucernas concinnant. uel succendunt focum.
pauimentum uerrant. mundant legumina. holerum fasciculos infer
uentem ollā deiciunt. & ponunt mensas. calices porrigunt. effundunt
cibos. huc illucq: discurrunt. & certe in monasterio inter uirginum
choros habitant. quib: huiuscemodi ministeria explenda relinquunt.
tamen nolunt uinci abhis labore corporum. aquibus uirtute animi
non uincuntur.

INCIPIT AD MATREM ET FILIAM

Interdum uirgo filia aui dua matre diuidtur. & in una urbe diuisis
habitant cellulis. ac procustodiendis facultatib: praesules sibi cle
ricos sumunt. ut maiore de decore iungantur aliis. quam a se fue
rant separatae.

DE LAUDE PAULINI

Si cuncta corporis mei membra uertterentur in linguas. & omnes
artus humana uoce resonarent. nihil dignum tanti uiri uir
tutib: dicerem. Nobilis est genere. sed multo nobilior scitate.
Potens quondam diuitiis. sed nunc xpi paupertate insignior. Inopia
praeluit opibus. & auro tecta fulgentia in formis luti ultimu
tauit. Cui ad omnium uirtutum testimonium hoc solum sufficit.